

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Gerardo ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. cxiv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Zibet

De sc̄to papia ep̄o hieropolitano. Cap. celi.

Ap̄ias hieropolita

Datus ep̄us iohānis apostoli auditor policarpi quoq; cōdiscipulū & cōfodalis fuit. Dic ab eode ep̄o apud hieropolim p̄dicante: ordinatus ep̄s eiusdē ciuitatis: postq; gregi dñico pluribus annis laudabiliter presulit: beato sine in christo qui cuit. viij. kalē. martij. Dic quinq; libros de verbis dñi cōposuit. Hec Hierouym⁹ de virtūs illustribus.

De sc̄to Aristione discipulo. Cap. cxlii.

Ristion discipulus

Agnus de. lxiiij. discipulus fuit: qui ibini ab eo missi sunt ad predicanū. De quo in passione barnabae apostoli mētio haberetur. Qui post peractus p̄dicationis officiū apud salaminā in cypro insula in domino requieuit. viij. kalē. martij: ut dicit ado.

De sancto Abūlio ep̄o. Cap. cxliii.

Bilius ep̄us alexandrinus fuit. Qui post beatum marcum sedis pontifex ibidem constitutus: siquidē post ipsum marci p̄imus extiterat anianus: anni xiiij. eidem sedi p̄fensus sacerdotius vita conspicuus ministravit: et. viij. kalē. martij in christo qui cuit: ut dicit ado.

De sc̄to Policarpo p̄sbytero. Cap. cxliii.

Policarpus presbyter & cōfessor christi tēpore dñi clētiani & maximiani imperatorū claruit. De quo in beati sebastiani passione supra. xiiij. kalē. februario mētio facra est: et dicit infra in passione ryburtij. iij. idus augusti. Hic vna cū beato sebastiano multos ad christū cōvertit: & plurimos baptizauit. Nā cū beatus sebastianus zoeytori nicostrati p̄mis̄crinij: quendū muta extiterat loquelā restitueret: & ipaz vna cū yro suo & familia necno transquillinus & martia paretes marci & marcelliani conuerteret: ipos oēs policarp⁹ sacrificantis vnde p̄fudit. Et cū nicostratus a fratre suo claudio commentariense obtinueret: oēs carceratos ad dominū suū adduci: eos oēs ad xp̄m p̄ sebastianum cōuersos idē p̄sbyter baptizauit. Lūq; eidem claudio nicostratus rectulit: q̄liter uxori sue loquela sebastian⁹ recuperasset: obtulit claudi⁹ sebastianō duos filios: quozyn⁹ hydroptic⁹: alter vulnerib⁹ obfessus erat: quos sc̄rus sebastian⁹

Tertius

fīl̄ sanos effecit. Claudiū q̄ vna cū ipfis cōuersos: policarpus p̄dictus diuino fonte regenerauit. Deinde cū chromatius vībis p̄fectorus graui morbo lāguēs decubuerer: & tranquillius ad eū policarpū & sebastianū adduxisset: illeg ab eis p̄uersus oīa idola in domo sua existēta destrui p̄mis̄ficer: sanat⁹ est mos chromatius cū tyburnio eius filio ad fidē xp̄i redact⁹: q̄s policarpus p̄sbyter cū familia sua q̄ erāt ultra. Dccc. pm̄scui sextus fīl̄ baptizauit. Post hā aut cū iūsu diocletiani chromatius p̄fecit i exiliū apud cāpaniā cū mltis xp̄ianis mitteret: policarp⁹ p̄sbyter sp̄ote secū exiliū subiit: ut xp̄ianos existēta ibidē exhortaref: vbi multo tēpē fideliter deo seruēs: orationib⁹ & p̄dicationi insufflētis in pace vitā finiuit. viij. kalē. martij.

De sc̄to Gerardo ep̄o & martyre. Cap. cxlv.

Erardus ep̄s et martyr vnetiarum ciuitate oxmundus a pueritia deo deuot⁹ ecclē sc̄ti marci canonicus fuit. Sz ad vitā artiorē anhelās religiōis habebit. tu suscep̄to. Dum ad sepulchrum dñicū p̄geret vītādū: pannonia deuenit: vbi a sc̄to stephano christianissimo vngarie rege: qui eū sc̄ruū christi cē cognovit retētus est: dimissus sc̄cūs eūz quibus pergebat ibidem mansit. Et in quodā heremo qui bel vocat p̄ annos septez solitaria vitā duxit. Post hec a rege quis satis lenitē ad ep̄atū pinotus est. Qui p̄ ciuitates & castella pānonie circuīs verbū dñi predicauit. Sedem autē suā iuxta flūmē morilī stūmī statuit: quam & morisenā appellauit. Vbi & ecclesiā sancti marynē georgij cōstruxit: in q̄ altare dē genitricē erexit: ante quod argenteū thysbulū cū thymiamate perpetuo collocauit: & ibidē semp̄ conservari decreuit. Beata eīs dei genitricē deuotius coluit. Unū & singulis sabbati diebus officiū eius cū nouē lectionib⁹ ibidē cōstituit celebrandū: qdysq; in p̄fens seruatur. Episcopatū quoq; strenue gubernabat: sepius ad heremū aliquot diebus diuertebar. Deinde ad sedē suā rediēs officiū sibi iniunctū administrabat: & lugiter p̄dicationi vacabat. Defūcto ergo stephano rege successit ei rex petrus. Eius regnū cū vnu ex principib⁹ inuas̄ficer: & plurimos nobiles occidisset: venit morisenā ab ep̄o gerardo die pasche coronaref. Eius coronationē nedū sc̄rus facere reculauit: sed nec ip̄i interesse voluit: quin pot̄ eidē ut regnī inuasori & p̄ditoī īterfectionē ip̄ius post triennium futura p̄dixit. Quod ut p̄dixerat enenit. Deinde post annos quinq; cū ad albā ciuitatē p̄geret: hospitatus apud ecclesiā sancte lauine: martyris suū in crastinū futurū pre-

De sanctis in mense februarij occurrentibus Fo. lxxix.

nuncianit. Sequenti die missarum solenissimis celebratis cum esset iuxta flumen danubium ab infidelibus captus lapidari cepit. Dumque lapides in ipsum facti in aera pendererunt; lacca transuerberatus cum pluribus alijs christianis gladio cecisi ibidem occubuit: ubi et sepultus fuit. Sed processu temporis inclitus rex andreas corporis martyris transtulit mortuam: ubi et miraculis claret. Passus est autem vii. kal. martij. Hic scilicet plures homelias et sermones preclaros per solemnitates per anni circulum edidit: in quibus eius doctrina et sapientia liquido demonstrata: et precipue quod deuotus beatissime virginis ficeret in cuius laudem multa precia dicavit.

De sancto Berardo episcopo et confessore. Cap. cxlvii.

Erardus episcop⁹

Elucorum sanctitate mirabilis extitit. Qui xij. anno Henrici imperatoris tertij miraculis clares ad christum migravit. Et a leone papa calcidonensi synodo quarta celebrata canonizatus fuit: et intra sanctorum confessorum numerum in ecclesia honorandus censitus est: ut dicit frater Vincentius in speculo.

De sancto Sereno martyre. Cap. cxlviii.

Seren⁹ monach⁹

Sermoni sub maximiano imperatore apud syrinium passus est. Nam cum ipse sibi horum excuseret et unus ex domesticis imperatoris amicus intimus esset: quodam die vero rem illius in horto suo hora incongrua deambulante repperit: eamque acriter de in honestate increpauit: quod sola hora in episcopi postum introisset: eam quoque cum indignatione fecit. Que viro suo de sereno conqueritur: et quodam turpiter elecerit lamentatur. Qui verbis coniugis ad iracundiam mortuus: quem duduimus ut amicum celauerat: maximiano vero christianum accusat. Sicque serenus iubente imperatore testatus et se christianum confessus capite cesus est vii. kalen. martij.

De sancto Sereno abate. Cap. cxlviii.

Seren⁹ abbas sum⁹

Sime continentie fuit. Que non solù in eius actibus: sed etiam in aspectu conspicit poterat. Quia a deo in tantum crebris oratiobus impetravit: ut nec etiam se naturalibus incertis inquietaret: vel in sopore sentiret. Quid adhuc fortioribus leuius et assidue oportebat exercitias: ad tanta merita et corporis puritate deuenient: ut vix in se motu naturale sentiret ac si puluis et latens sentire dignoscit. Et dum huiusmodi gratiae perseverantia lachrymis flagi-

taret: angelus eidem in somniis astigit et eum per ventre nonacula secuit: et iecoz ac iestinis editis et extricatis: oibusque mudissime lotis cuncta interiora suo loco reposuit: ibidem dixit oia incertina carnis in eo abinde fore perfida: perpetuaque in posterum mentis et corporis ipsum obtinuisse: ut perierat a domino puritate. Hec in virtutis patru.

De sancto Athia aplo. Cap. cxlii.

Athias apl's

Athias apostoli loco iudeo pditor substitutus est. Cum enim iter ascensione et penteco sten apostoli in cenaculo simul essent. Tidem petrus et nigerus apostolorum erat immunitus: quod dominus in numero duodenario elegit: ut fidem trinitatem in quatuor mundi populi predicaret: et eum centrum discipuli in cenaculo sponso numero. Et ex eis in medio eorum eos allocutus est: omnibus ex teatro diuine scripture in psalmo prophetarum: quod iudas pditor picturus erat: cuius apostolatum alio accipere debebat. Exhortans fratres vestrum quod ex ipso eligetur: quem in loco iudeo surrogaret. Quid cum oibis placuerit: elegerunt duos inter ceteros os sanctiores. Ioseph iustus: qui vocabatur barsabas: filius cleophae et fratrem iacobi minoris: et mathia: et odone pmissa dederunt sortes eis. Et cecidit sortes super mathiam: et annuntiatus est cum ei. Et apostolis. Et nota quod hoc exemplum non est fortibus credidit: ut dicit hieronymus: quod prius gloria paucorum non faciunt legem communem. Nec quod dicta sunt habent actuū. I. Cum ergo apostoli ad predicationem essent divisi: mathias apostoli iudea in sortem predicationis accepit. Qui tamen ut alibi respergit prius in macedonia predicauit. Tertius vero eius fidem et sanctitatem probare volentes: quod adam potionem tossicata que cuctos bibentes visu prouabar: sibi dederunt. Quam in nomine Christi bibit: et nullum lesionem incurrit. Et cum illa portio plus quam ccl. excedasset: ille singulis manu imponens oes illuminauit. Diabolus vero in similitudinem infantis cani eis apparuit: suadens ut mathia occiderent qui cultu eorum euacuabat. Quod per triduum quefuerunt et in eorum medio consistente minime viderunt. Tertia vero die se eis sponte manifestum vincit in carcere recluserunt: ubi demones sibi apparetentes in eum detribus tremebant: sed appropinquare non poterant. Dominus autem cum multo lumine sibi assistens eum confortauit: et ostio a proliberum abire permisit. Et dominus iterum predicaret: et quidam obstinati persistenter: mortalia se aperuit et cuctos illos deglutiuit. Reliquo ad christum converteruntur. Post hec reversus apostoli ad iudeam verbis dominum predicabat: multosque in signis et prodigiis convertebat. Eius inuidetates iudei eum in concilio statuerunt. Duosque testes qui illum accusauerat primo in ipsius lapides miserunt. Quos lapides in testis